

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966620144/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

man kastede den i Øynene, siden jeg, som et Lands Barn, der ikke
var uden al Fortieneste af mit Fædreland, skulde giøres Huus
30 vild og forjages for at en Fransk Dands Mester, hvis heele Fortieneste
Bestod i nogle *Caprioler*, kunde faae alle sine uforskammede og narag-
42 tige Begieringer Opfyldte. Det var ikke Egenfordeel, der Bevægede
mig at gjøre denne Forestilling; thi den Spanske Minister havde, da han
hørte hvorledes jeg behandlede, over ladt mig sit Palais indtil Paa-
ske, men jeg holdt det for min Skyldighed at forespørge mig, om man
5 vilde unde ham den Fornøylelse at kunde roese sig af, at have givet
en Person, der havde gjort sit Navn Bekiendt i *Europa*, Huuslye, som
Regieringen uden al given Aarsag havde gjort Huusvild. Dagen
efter bragte et ridende Bud et Brev til *Høyer* og et til mig, som
igienkaldte den givne Ordre.
10 Overslaget af Bygnings *Comissionen* over de Forandringer, som
Laurent vilde have gjort paa Huuset førend hans høye Familie kunde
Beboe det, Beløb sig til 1500 Rdr, hvor den tillige erklærede, at Bygningen
ikke fortiente saa store Bekostninger. Kammeret vegrede sig altsaa
ved denne Udgift og *Laurent* Bekom i Steden for Huuset 200 Rdr aarli-
15 gen. Derpaa tillod man mig at Blive i det, og 1778 gav jeg An-
søgning til *Godske Moltke* om at Hans Mayestet vilde forunde mig
Huuset paa min leve Tiid, saa vilde jeg selv bekoste alle *reparatio-*
nerne; dette var sikkert Blevet mig Bevilget, dersom *Harsdorff*
ikke havde havt Øye paa det, men han sladdrede saa meget om den
20 Vanzir denne Bygning var Torvet, og den hærliche Bygning der
kunde opføres, saa han omsider ved Dronningens Understøttelse
Bekom det, endskiønt min Fader ikke havde fortient det af ham
at han skulde betage mig den smule Huuslye. Vel er det sandt, at min
Fader kunde forekommet det, dersom han, som jeg Bad ham om, havde
25 vilde søgt om, at de nederste Værelser bleve givne mig paa livstiid,
thi havde man da endog vilde taget mig dem, saa havde man dog maat-

tet give mig et *Equivalent* for dem, men saa ofte jeg Bad ham derom, svarede han mig: om jeg ikke undte ham at Leve længere.

Sidst i Aaret 1777 havde *Directionen* forskaffet *Bredal* en Pension af 200 Rdr og sit Arbeyde Ligefuldt Betalt, men da den skulde først 30 Begynde med 1778 saa døde han førend *Qvartalet* faldt. J *Martij* Maaned blev *Warnstedt Directeur*, og kort derefter lod *Guldberg* mig kalde til sig, og i *Dronningens* Navn gav mig et *Sujet*, som hun ønskede at see udført i en *Comedie*. Jeg anvendte al muelig Flid der 35 paa, og da jeg havde det færdig sendte jeg det til *Fredensborg*. Baade *Dronningen* og *Guldberg* Biefaldt det i høyeste Grad; han flyede det selv til *Warnstedt* med Befalning at sætte det strax i Arbeyde til at spilles, men det er ikke spilt endnu, og lige saa lidet har jeg faaet den ringeste Betalning for det. *Wessel*, som af *Phantasie*, skrev 40 et ubrugeligt Stykke 1784 skaffede *Warnstedt* 200 Rdr for det; men jeg, som efter høy Befaling anvendte mine yderste Kræfter paa et tørt *Sujet* kan med alle mine derom gjorde Erindringer, ikke erholde noget.

Foruden alt det jeg havde arbeydet for det Danske *Theater*, kan 45 jeg endnu ved Breve fra *Nielsen*, *Linde* og [*Revidil*] *Reverdil* beviise at jeg var den, som ved disses Hielp, forskaffede *Trouppen* Underholdning i *Sørge* Aaret efter salig Kongen, da *Magistraten* Fiorten Dage før Kongens Død Betog den *Gagen*. Da jeg altsaa paa saa forskiellige Maader havde saa meget at kræve af det, hvor kunde jeg da troe, at 50 man ikke skulde tænke paa mig, naar man vilde give *Bredals* Pension Bort. Vel sandt, at *Warnstedt* vel havde den største Deel deri, 43 der ved sine Listige og underfundige Rænker holdt mig fra at søge hos den nye *Direction* om Arbeyde, men stødet ramte mig derfor lige haardt, da denne Pension ikke allene Blev deelt imellem *Wessel* og *Thorup*, hvor af den sidste aldrig havde gjort noget for *Theatret*, og det som værre 5 er ikke duer dertil, men *Warnstedt* endog sidst i 1779 sendte mig med